

יש

שלנו

299 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ
תמוז תשע"ב | 45 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

8 שמן של זהב
מה קורה

6 הרב מאיר בר-אילן
דמויות מופת בעם ישראל

4 יבנאל - תודה לאל
סיפורי ארץ ישראל

על הפרשה בלק

הרב יוני ברלין

מנהל בית החינוך לתורה ולמדע אמ"ת בר אילן ברמת גן

מה אתה רואה

למקום שבו יוכל הוא לראות את עם ישראל בזווית מסוימת. בתחילת הנאום השני, למשל, נאמר כך: "ויאמר אליו בלק לך נא איתי אל מקום אחר אשר תראה משם. אפס קצוהו תראה וכולו לא תראה וקובנו לי משם". בלק מנסה לשכנע את בלעם למצוא נקודת מבט שממנה קל יהיה לקלל את עם ישראל ולכן הוא לוקח אותו למקום שממנו לא רואים את עם ישראל. בשיא עוצמתו אלא רק חלקים מעם ישראל. דבר זה בא לידי ביטוי גם בנאום הבא: "ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלוקים וקבוננו לי משם". כאן ישנו ניסיון לחפש מקום שממנו אפילו ה' מוכן לראות את גנותם של ישראל. אם

תורה מקדישה מקום נרחב כדי לתאר את בלק ובלעם המחפשים סדק קטן כדי שיוכלו לקלל את עם ישראל. אך מדוע יש חשיבות כה רבה לאופן שבו מתייחסים צוררים אלה אל עם ישראל? ניתן כמובן לשאוב עידוד מעצם העובדה שגדולי אנשי הרוח של אומות העולם מנסים פעם אחר פעם למצוא דופי וחסרונות בעם ישראל ואין הדבר עולה בידם, אולם כאשר מסתכלים לאורך הפרשה, דומה שישנו מסר מרכזי הקשור לעניין הראייה שבה רואים את עם ישראל ובכלל.

ניתן לעמוד על דבר זה בצורה ברורה בפעמים בהן מושך בלק את בלעם אחריי

פטירתו של יצחק שמיר ז"ל, הציפה השבוע מחדש את האהבה העצומה שחש ציבור המתיישבים אל ראש הממשלה השביעי בעת כהונתו, אך גם את הנסיבות האידאולוגיות שבגינן ירד ממנה. במבחן המציאות, אמנם לא היה ראש ממשלה נאמן להתיישבות היהודית ברחבי ארץ ישראל כמו יצחק שמיר, אבל המציאות, לעתים, איננה סבלנית וסובלנית מספיק כדי להסתכל על פני הדברים במבט רחב - שמיר הופל בשנת 1992 על רקע השתתפותו בוועידת מדריד, בלחץ ארה"ב. בישעמדה השבת - הרב נתנאל אלישיב מהמכינה בעלי על הטעות הגדולה של הימין.

המשך בעמוד הבא

כניסה		יציאה	
19:13	20:29	חברון	19:17 20:29
19:29	20:32	שכם	19:18 20:30
19:21	19:33	באר שבע	19:26 20:29

המשך בעמוד 3

אחרי שבע שנות לימוד, נתאסף לחגוג את סיום לימוד הש"ס ברב עם והדר בהשתתפות מרגן רבנן ותלמידיהן די בכל אתר ואתר

יום חמישי י"ד באב תשע"ב (02.08.12) בבנייני האומה
התכנסות בשעה 18:30 | שיעורים 19:00 | אירוע מרכזי 20:00

בהשתתפות הרבנים שליט"א: הרב יעקב אריאל, הרב חיים דרוקמן, הרב אהרן ליכטנשטיין, הרב זלמן מלמד, הרב אברהם צוקרמן, הרב מרדכי גרינברג, הרב חיים שטנז, הרב שמואל אליהו, הרב אליהו בלומנצוויץ, ועוד רבנים נוספים, מגידי שיעורים מכל הארץ ותלמידי הדף היומי (עזרת נשים פתוחה)

רבנים | נבאים | מגידי שיעורים - צרו קשר לתיאום והרשמה מרוכזת - חלי 0545-680014

מעמד

סיום הש"ס המרכזי

נפתחה ההרשמה דרך האתר:
siumshas.a7.org/heb

של מדינת ישראל. סליחה שנתתי את מבטחי באנשים יהירים ולא אחראים, כפוי טובה, שלא ידעו שניתן לבקר בלי לבזות, ושסבלנות היא לא בהכרח חולשה.

את הלקח האישי שלי מהפלתו של שמיר אני נושא עמי עד היום, כשאני חושב על מנהיגי המדינה. לפני כשמונה מאות שנה כתב רבי יהודה החסיד משפט מצמרר: "אם תראה דור שמנהיגיו רעים, דע לך - לפי שהיה להם מנהיג טוב והיו מבזים אותו". ניתן להסביר משפט זה כגזירה משמיימת, אך יש בו גם היגיון פנימי שניתן להבינו בכלים אנושיים. המנהיג אינו אדם פרטי, אלא הוא האישיות המרכזת את חיי הכלל. כשאנחנו מבזים את מנהיגינו, למעשה אנחנו מבזים את עצמנו. כשחיי הציבור נתפסים כדבר ירוד, אין זה פלא שאנשים לא טורחים לבוא לקלפי, וכשכל הפוליטיקאים נתפסים כאנשים מושחתים הדואגים רק לעצמם, אין זה פלא שאנשים איכותיים מדירים את רגליהם מהפוליטיקה. אם ברצוננו לראות מנהיגים טובים יותר, כדאי שנלמד לכבד את מנהיגינו הנוכחיים. אם יש לנו ביקורת, כדאי שנשאל את עצמנו האם יש בנו גם כבוד.

סליחה יצחק, לקח לי זמן ללמוד את הלקח. תודה לך על כל מה שעשית למען המדינה, ויהי זכרך ברוך.

פורסם לראשונה באתר NRG מעריב. ▶

ובתמימותי האמנתי למנהיגים ימניים שהסבירו השכם והערב שאין איש מסוכן יותר לעתיד ההתיישבות מאשר יצחק שמיר. האמנתי לאלה שאמרו שאתה מתקפל ושאתה חלש, ושחובה להפיל את ממשלתך, למען ארץ ישראל. אז עדיין לא ידעתי שלא משנה מי יהיה בשלטון, הם תמיד יאמרו שהוא מתקפל ושהוא חלש, ושחובה להפיל את ממשלתו, למען ארץ ישראל.

השיא היה כשהלכת לוועידת מדריד, ההפגנות נגדך התגברו, ובסופו של דבר המפלגות שמימין לליכוד פרשו מממשלתך, בעידודם הנלהב של רוב מנהיגי ההתיישבות בישי"ע. כששאלו את כל הגאונים מימין כיצד הפלת ממשלת שמיר עשויה לשפר את המצב, הם ידעו להסביר בביטחון רב שאריק שרון יעלה לשלטון וההתיישבות תגדל בלי גבול. חלומות לחוד ומציאות לחוד, בסופו של דבר השלטון עבר לידי העבודה בראשות רבין, וחטפנו בפנים את הסכמי אוסלו, מהם לא התאוששנו עד היום.

אז סליחה, יצחק, התכוונתי לטובה, ולא שמתי לב כמה זה מגוחך לחשוב שעתיד המדינה חשוב יותר לנער בן 16 מאשר שהוא חשוב לאדם שמסר את נפשו למען המדינה במשך כל ימיו. סליחה שחשבתי שמי שעדיין לא אחז בנשק כדי להגן על המדינה, נאמן יותר ממפקד הלח"י, שחירף את נפשו וקבר את טובי ידידיו כדי להביא להקמתה

שלום יצחק, החדשות על פטירתך החזירו אותי בבת אחת עשרים שנה אחורנית, לימים שבהם כיהנת כראש ממשלת ישראל, ולימים שבהם השתתפתי באינספור הפגנות נגדך. גם אם זה מאוחר מדי, אני חש צורך לבקש ממך סליחה.

שנים עשר ראשי ממשלה היו לה למדינת ישראל, לכל אחד מהם מעלות ומגרעות, אולם איש מהם לא היה נאמן לארץ ישראל יותר ממך. גם בין מנהיגי הליכוד, בלתי לטובה. לא ידעת להלהיב ולנאום כמו בגין, אבל בגין החריב את חבל ימית. לא נהגת להתלהם כמו אריק שרון, אשר ניסה תמיד לחשק אותך מימין, אבל שרון החריב את חבל קטיף.

אתה, יצחק, לא החרבת, רק בנית. עמדת בפני לחצים של ממשל אמריקאי תקיף, ולעתים עוין. עמדת בפני תקשורת עולמית וגם ישראלית שלעגה לך ותייגה אותך כסרבן שלום. לרוב ספגת את העלבונות בשתיקה, אך לא זאת מעמדתך, לפיה יש להעצים את ההתיישבות היהודית ביהודה ושומרון, גם בגלל שזה חשוב לעתיד המדינה, אבל בראש ובראשונה כי זה צודק.

אחת ההגדרות למילה "שמיר" היא "משהו קשה ולא ניתן לביקוע, עקשני". כזה היית, גם אם באופן אישי היית צנוע ונעים הליכות. כשכיהנת כראש ממשלה, הייתי בגיל תיכון. הייתי אידיאליסט, המאמין בכל לבו בזכותנו להתיישב בכל מקום בארץ ישראל,

פה ושם

בשיתוף מרכז סיור ולימוד אלון מורה

"הר השקדים"

נתנאל אלינסון

בשם "טור לוזא" שפירושו הר השקדים. בכתבי השומרונים נמנה גם יישוב בשם לוזא או טורלוזא. המוסלמים שיבשו מעט את השם לשמו הנוכחי של הכפר "טלוזה". אם כן, יש להניח ש"מעברתא דטור לוזא" הוא כינוי לקטע התלול בדרך הרוחב, שיורד משכם לבקעת תרצה למרגלות היישוב הקדום "טור לוזא". איננו יודעים את פרקי המקרה, אך מעלה הרים תלול זה, הוא מקום נוח למארב או לעצירת שיירות דרכים. ייתכן שגם אותו אפוסטמוס מסתורי ניצל את המעלה הצר בכדי לפגוע ביהודים, ולכן נקבעה סיבה נוספת לצום י"ז בתמוז.

תצפית ל"מעלה טלוזה" - כיום לא ניתן לנסוע באופן חופשי בדרך היורדת משכם לתרצה. על המעלה התלול, הכפר טלוזה ונופי צפון השומרון ניתן לתצפת מפסגת הר כביר שביישוב אלון מורה. מראש ההר תצפית מרהיבה - מהרי הגלעד ועד הים התיכון, מהרי בנימין ועד החרמון. כיצד מגיעים? נכנסים ליישוב אלון מורה ונוסעים לראש ההר על פי השילוט.

התיכון הוא בעלייה מעיינות בידאן לכיוון שכם. מעלה ההרים התלול עולה גובה של 450 מטרים על פני מרחק לא רב, וכל זה מעל אפיקו התלול והמצוקי של ואדי אברד המתחת עמוק למרגלותיו. בסמוך למעלה, על מדרונו הצפוני של הר עיבל, שוכן כפר גדול - טלוזה שמו. פירושה של המילה הארמית והערבית "לוז" הוא בעברית - שקד. ואמנם בכל סביבות הכפר, בניגוד לגידול הזיתים ששולט ברוב השומרון, הגידול המרכזי הוא שקדים! בתקופת המשנה, כשהלשון הארמית הייתה שגורה בפי אבותינו, הם כינו את הר השקדים הזה

מחר נציין את צום י"ז בתמוז. המשנה בתענית פרק ז' מציינת שאחד מ"חמשה דברים אירעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז" הוא "ששרף אפוסטמוס את התורה". על אירוע מסתורי זה כמעט ואיננו יודעים דבר. אולם, במסכת "תענית" שבתלמוד הירושלמי, מסופר על המקום בו התרחש אירוע זה - "אפוסטמוס, ששרף את התורה במעברתא דטור-לוסה". מעברתא, פירושו מעבר, דרך. טור לוזא הוא שם מקום. היכן מקומה של מעברתא דטור לוזא זו?

אחת מדרכי הרוחב החשובות בארץ ישראל היא "דרך מבוא השמש". דרך זו עולה מהשרון דרך טול כרם עד לשכם, ומשכם הדרך יורדת מזרחה לבקעה דרך עמק תרצה. רוב הדרך עוברת בתוואי מתון ונוח. הקטע הקשה היחיד בכל דרך הרוחב הזו, מהבקעה ועד הים

הראשונים, מתארת התורה את בלעם כמי שרואה שה' מעניין במשהו אחר. סוף סוף רואה בלעם את עומק המציאות: "וירא בלעם כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל". ולכן מיד כתוב: "וירא את ישראל שוכן לשבטיו". הוא מצליח לראות את ישראל בשיא תפארתו. מגמה זו ממשיכה גם בנאום הרביעי המנבא לעתיד: "אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב". מעלת הראייה היא כזו שהיא צופה למרחקים מעבר לכאן ולעכשיו. אולי לא בכדי מופיע הביטוי הייחודי "שלוש רגלים" בהקשר של אי ראיית המלאך בתחילת הפרשה, מכיוון שהוא רומז לכך שבשלוש רגלים עם ישראל עתיד לתרגל את היכולת שלו לראות ולהיראות לפני ה'.

של עניין פתח ה' את עיני בלעם כדי שיוכל לראות את מה שראתה האתון: "ויגל ה' את עיני בלעם וירא את מלאך ה' ניצב בדרך וחרבו שלופה בידו". עומק המסר מובהר בדברי המלאך לבלעם: "על מה הכית את אתונך זה שלוש רגלים, הנה אנכי יצאתי לשטן ותראני האתון אולי נטתה מפני". נראה שהביקורת הינה במילה "אולי". גם אם בלעם לא הצליח לראות באותו רגע את המלאך היה עליו להבין שיש משהו שהוא לא רואה, מכיוון שאתונו הנאמנה נוהגת בצורה מוזרה. ראיית המציאות איננה רק ראייה פיזית מוחשית אלא גלומה בתוכה היכולת לראות את מה שמסתתר מאחורי הדברים הגלויים. בנאום השלישי והרביעי, לעומת השניים

כן, הדבר שמאפשר את המחשבה שאפשר לקלל את עם ישראל הינו היכולת לראות את עם ישראל מזווית מסוימת שלילית. עניין זה הינו מרכזי לאורך כל הפרשה כולה. ראשיתו של דבר הוא בהליכה הראשונה שהולך בלעם לקראת בלק. פעם אחר פעם סוטה האתון מהדרך בלי שבלעם מבין את פשר הדבר. לכל ברור שישנה אירוניה גלויה כלפי בלעם. הנביא הדגול לא מצליח להבין את מה שמבינה האתון שלו. אולם ניתן למקד רעיון זה בעניין הראייה. לכאורה צדק בלעם בכעסו על האתון שכן הוא באמת לא ראה את מלאך ה' עומד בדרכם. מנקודת הראות שלו כעסו מובן ומוצדק. ומה רוצה להביע התורה בסיפור זה? התורה מדגישה שבסופו

מהדורה מעודכנת תשע"ב/ב/2012

ארץ המעינות

כל המעינות הכי שווים עכשיו בכל הארץ

מעין פסטורלי במושב אניעם, דמת הגולן

למעלה מ-200 מסלולים מגוונים. במדריך זה תמצאו תמונות עדכניות ומרהיבות ואת הפרטים המלאים על כל מעיין ונקודת מים.

מבצע מיוחד לקיץ!
2 כרכים ב- 99 ₪ 178 ₪

כרך א' צפון | כרך ב' מרכז-דרום

בהחלט מידע מקיף... המפה המצורפת בכפולה מספיקה וכן גם החסבר על איכות המים

דובי זכאי
המוזיאון - מעריב

המדריך מוקדש למעינות ולנביעות המים של ישראל ונסקרים בו כ-100 אתרי מים שרובם אינם מוכרים לציבור הרחב ואף כאלה שאינם מוכרים למטיילים הותיקים.

ד"ר אבי ארבל
טבע הדברים

עיצוב המדריך נעים ומזמין ומטיילים מנוסים יחזו ממנו, וכך גם מי שמעולם לא פקד מעיין בארצנו

עמר לחמנוביץ
ישראל היום

- עומק ודרגת ניקיון המים
- נ"צ ומפת הגעה מפורטת
- דרגת קושי ומרחק המעיין ממקום החניה
- עונה מומלצת לטיול
- עוד טיפה - רקע היסטורי ומידע מעניין על הסביבה
- כאן פורח
- במרחק נגיעה - מעיינות נוספים בסביבה

ארץ המעינות משפחה מטיילת

מבחר מסלולי מעיינות ברחבי הארץ המותאמים למשפחה המטיילת

35 ₪ 79 ₪

זו לו הפעם הראשונה שהוא לן בחדר באוהלי פייגה אשתו
שעדיין לנים הם תחת קורת עץ, שכן, אם ארץ ישראל היא ביתו
הרי שכופת השמים שלה היא עץ של הבית, תקרתו משוכת
בצבא כוכבים והירח תלוי כפסוקי טבורה

החוליים אובדי עצות ואחרים נשתרעו לצידי
הדרך בדיוק במקום שהטילים בעל העגלה
ברכ חפזו, על צורותיהם, מפקירים גופם
לשמש הקופחת. היו גם כאלה ששכבו בשדה
הפתוח שבין הבתים על מצע עשבים ופרחים
ללא מחסה פרט ליריעת השמים התכולים
ואינם מאמינים שאכן גורשו מביתם וגלו
מעירם אלא חולמים חלום רע בהקיץ.

המשפחה עשתה את הלילה הראשון לגירוש
על אם הדרך תחת כיפת השמים. סבא אפרים
לא התייחס וגייס את כל גברי השיירה לתפילת
מנחה וערבית. כשליח ציבור לא דקדק במה
שמלמלו בעלי העגלות ושאר המתפללים אך
דאג לכיסוי ראשם. שני בניו הבוגרים - שלמה
ודוד עומדים לימינו ולשמאלו במפנן אחדות
גאה לנוכח המציאות השבורה. תפילתו של
סבא קרעה רקיעים, וכהרגלו בקודש ככל
שהמצב היה קשה יותר כך התעלתה תפילתו
יותר. הפעם, יותר מתמיד הרגיש כי על
יהודי פשוט כמוהו מוטלת אחריות כבדה -
להוות איזו שהיא דוגמא של יציבות ואמונה
לעשרות ומאות גלויי הראש שזה לא מכבר
נטשו את עיקרי תורת ישראל. בשעה קשה זו
שינס מותניו ונתן קולו בבכי, שפך את ליבו
כמו עומד הוא כחזן ערב ראש השנה. אכן,
ידע סבא אפרים, חיים חדשים וקשים עומדים
בפתח ומה יהיה עם ילדיו, עם אשתו היקרה
פייגה ועמו, כמו גם עם כל הציבור היהודי
היקר הנמצא תחת גורת הנדודים, כאשר
ביעד נדודיהם כבר מכות המלריה והקדחת
ומפילות חללים רבים... מה יהיה עליהם?

אחרי התפילה, השתרע סבא על יצועו,
תשוש ותקע עיניו בכוכבים, קושב לרחשי
הלילה - יללות תנים וצרצור צרצרים. זו לו
הפעם הראשונה שהוא לן בשדה וטען באוהלי
פייגה אשתו שעדיין לנים הם תחת קורת עץ,
שכן, אם ארץ ישראל היא ביתו הרי שכופת
השמים שלה היא גגו של הבית, תקרתו
משוכת בצבא כוכבים והירח תלוי כעשית
בטבורה.

סבא אפרים נפטר זמן קצר אח"כ, שלושה
ימים אחרי הגיעם אל ביתם החדש במושבה
יבנאל. הוא נטמן בבית העלמין של המושבה.
איש כמעט ולא הכירו ומעטים היו בהלוויה
העצובה.

ניחם אני כשאני חושב על המורשת האדירה
שהשאיר לנו, בני משפחתו, אחריו: מאות
מצאצאיו ממלאים היום את הארץ, ממשכים
את דרכו ודרכה של סבתא פייגה שעוד
הספיקה לחזור עם חלק מילדיה אל תל אביב
ולהוות אבן שואבת ותומכת להמוני בני
המשפחה ובני העיירה שבאו אחריהם ארצה,
כשהיא נותנת להם מפת לחמה, כפשוטו. ▶
(מעובד מתוך הספר "פייגה" מאת אפרים רחמן).

סבי נדחק בין מאות מתושבי
העיר לאכסדרה בבנין
הגימנסיה העברית שבקרן
הרחובות הרצל ואחד העם,
שם חלקו ועד ההגירה שאך
זה נתארגן 'צעאטאלאך',
פתקאות, ועליהן רשום יעד
הגרוש שכוונו אל בלשון נקיה
'מקום ההגירה', שלא להכעיס את השלטונות.
המשפחה החלה לארוז מחפצי הבית -
מחצלות, מזרנים, שמיכות וכרים, קרש
כביסה, פיילה ובתוכה כלי האוכל והמטבח,
עששית וכמובן היקר מכל - פמוטות הברונזה
ונרות השבת.

ביום המיועד התייצבה עגלה רתומה לשני
סוסים ואפרים הציץ ב'צעטאלע' שלו אף
שכבר ידעו בעל פה וקרא בקול מתמשך
ומתנגן, "י-ב-ג-א-ל", ומאחר שהיה סבי בעל
קול ערב ושימש כשליח ציבור בבית הכנסת
לעיתים קרובות, המשיך לפזם בסלסולים
מאולתרים ומתמשכים תוך שהוא מעמיס
חפצים על העגלה, "יבנאל - תודה לאל,
יבנאל - תודה לאל". לפני היציאה הגיף
את התריסים ומסמרים בקרשים ממשקוף
למשקוף והצליב לוחות עץ לדלת הכניסה
הפונה לרחוב ולדלת האחורית הפונה לחצר.
בלית ברירה נטלו עמם בכלוב נצרים כתריסר
תרנגולות ששכנו בלול הקטן שעמד בחצר
בין עץ האזדרכת לגדר הלבנים האדומות
וקשרוהו למוט העץ שבלט מאחור בתחתית
העגלה.

כגודל צער ההורים על שנאלצו לעזוב את
ביתם - כן גדלה עליצות הילדים הקטנים,
שהנסיעה בעגלה למקום חדש ולא נודע,
נסכה בהם רוח של התרגשות.
הדרכים מלאו עגלות שבאו אל העיר ריקות
ויצאו עמוסות. איכרים מהגליל, ממושבות
יהודה, מחדרה ומזיכרון יעקב נזעקו לקריאת
ועד ההגירה לבוא ולחלץ את תושבי יפו
ותל-אביב ולפזרם לייעדיהם טרם יפוג המועד
שקבע המושל. בעל העגלה, איכר יבנאלי
משופם, בחר לנסוע בדרך המלך. פריחת
התפוח המשרכת הכתה באפם כשחלפו בין
פרדסי יפו עד שרונה ונינוחה שב הופיע
כשבאו שערי פתח-תקווה. במושבה נשתחו
בחג הפסח וערכו בו את ליל הסדר עם
מאות הגולים שנתקבצו בה לפני שנפוצו
בארץ ולאחר החג המשיכו צפונה. בכפר
סבא פגשו במאות ממגורשי העיר שהפכו
בין לילה למחוסרי בית וכל עיסוקם בהכנת
מחסות ובנות מבנים שונים ומשונים מכל
מה שמצאה ידם. מצב הרוח היה בכי רע -
תינוקות הסתובבו ממוררים בבכי, מחפשים
אחר הוריהם, מבוגרים התרוצצו ברחובות

קברו של סבי נח על גבעת טרשים
נישאה המשקיפה על בקעת יבנאל
המונחת כקדרה לנוכח רכס פוריה -
אך כפסע בינו לבין הכנרת - וממול,
מרחוק, הרי הגליל והגולן. מנוחתו אל מול
הנוף המרהיב הזה, ניתנה לו ודאי כגמול על
הדרך הארוכה שעשה מסבסטופול, כדי לחונן
עפרות הארץ השוממה משאת חלומותיו, עד
הגיעו הלום, אל ראש הגבעה, מותיר את
פייגה זוגתו ואת עשרת ילדיו אחריו.

סבי נפטר בשנת תרע"ז, 1917, ימים מועטים
לאחר חג הפסח: בן 42 היה במותו - ולא מוות
טבעי מת.

תחילתה של הפרשה, בפקודה שיצאה מפי
המושל התורכי דאז, ג'מאל-פחה, לכל
תושביהן היהודים של יפו ותל-אביב לנטוש
בתייהם בפרוס חג הפסח מחשש שהאויב
האנגלי עומד להרעיש את העיר בתותחים
מאניות מלחמה. היה גלוי לכל שחששו של
העריץ הטורקי משמש רק כאמתלה שמגממה
לחפות על המזימה שנרקמה בליבו - לגרש
את תושביה היהודים של העיר העברית
שצצה בין לילה כפטרייה מבין החולות
והייתה לצנינים בעיניו.

כל עמלם של פרנסי העיר, לדחות את מועד
הגירוש עד לאחר חג הפסח, עלו בתוהו,
ובצאתם מבנין ה'סאריה' ביפו לאחר פגישה
עם המושל, לא נותר להם אלא לקדם את פני
הגזרה המרה העומדת להתחולל על ראשם.
כל אחד חשש בסתר ליבו שבילי הסדר
הקרוב יהיה שפע של מרור לא רק לזכר לחם
המרורים שאכלו אבותיו בארץ מצרים, אלא
גם בגלל הכורח לצאת את העיר בחיפזון
ועוד יותר מכך ובניגוד לפסח מצרים- הפעם
בחוסר כל.

סבי, אפרים הרץ, שהיה ידוע ביראת השמיים
שלו ובאופטימיות הגדולה שירש מאבות
אבותיו, חזה דעתו בפני פייגה אשתו, שכניו
ומכריז שאין להוציא מכלל אפשרות שהגזרה
חסרת הרחמים לכאורה אינה אלא חסד
גדול שהקב"ה זימן להם לקראת חג הפסח -
הזדמנות נדירה לקיים מצוות יציאת מצרים
בזרע אנפין, שאין בה כדי סכנה לנטישת
הארץ משום שהיא מתקיימת בתחומה של
ארץ ישראל. אך איש לא התלהב מסברה זו
וגם לא מצא בה אפילו נחמה פורתא.

מראה אחורית

"אסיפת הנבחרים של מדינת ניו יורק קיבלה פה אחד החלטה בשבח מדינת ישראל ועמה, על מאמציה המרשימים לפיתוח שטחי יהודה ושומרון. העתק של ההחלטה שנתקבלה לפני כחודשים באלבני, נמסרה בסוף השבוע שעבר בירושלים לממלא מקום ראש הממשלה יצחק שמיר, על ידי חבר האסיפה המחקקת של מדינת ניו יורק, דב הייקינד. ההחלטה מציינת באופן מיוחד את פעולת ההתיישבות בקרית ארבע, אפרת, מעלה אדומים, שילה, רמות, עמנואל ובית אל. מזכיר מועצת יש"ע ישראל הראל, הופתע אמש כאשר שמע על ההחלטה".

אבינועם בר יוסף, כתב מעריב בווינגטון, 14.8.1986

התנועה
החיים
אמנה

נופי נחמיה קולטת משפחות!

מחפשים קהילה חמה בלב הארץ?

נופי נחמיה, יישוב קהילתי דתי בלב השומרון נמצא בתנופת קליטה - בואו להיות חלק! מגוון אפשרויות דיור! לפרטים: אורי - 0577380478

מרכז מידע אמנה | 1-800-260-240 | www.amana.co.il

בקר איתנו באתר האינטרנט בכתובת: www.nofey.co.il או חפשו אותנו ב-f

נופי נחמיה קהילה חמה בלב הארץ

יהודה ושומרון

זה שלנו זה חיוני זה אפשרי

כל הנתונים והמחקרים העדכניים אודות יהודה ושומרון בתוספת סט מפות הסברה - "ישראל שלי על המפה"

ועכשיו במבצע
ספרון הסברה + סט מפות
ב 25 ש"ח בלבד

מועצת יש"ע
יהודה ושומרון ומכלול

להזמנות - מוקד יש"ע: 052-5665052

דמויות מופת בעם ישראל

הרב מאיר בר-אילן

באותם הימים נערכת מסיבה חשובה של תנועת "המזרחי". בין המשתתפים בה - הרב מאיר בר אילן, יושב הראש של התנועה, ומר ברל לוקר, יושב הראש של הסוכנות היהודית. לוקר מתכבד לשאת את דבריו, הוא מתייחס לסוגיית בינאום ירושלים ומגדיר אותה כבעיה עדינה, הטעונה הרבה טקט וטיפול זהיר.

לפתע מתפרץ הרב מאיר בר-אילן לדבריו וקרא מכסאו בקול רועם מאחורי גביו: "וועד הערט זיין?! - מי מאזין לדבריהם? מי מתחשב בדעתם? הם יקבעו לנו מה נעשה בירושלים? דבריו של הרב בר אילן צוטטו פעמים רבות, כאות ומופת לעמידתו האיתנה על חשיבותה של ירושלים, גם בתקופה קשה של פשרות כואבות שנדרשה ישראל המדינה הקטנה לבצע.

1949. בהמשך להחלטת החלוקה, עצרת האו"ם מקבלת החלטה שבה נקבעה ירושלים כאזור נפרד הנתון לניהול בין-לאומי. ממשלת ישראל מתנגדת לכך ומעבירה את ישיבות הכנסת ופעולות משרדי הממשלה לירושלים. בעקבות כך תובעות מדינות ערב ממועצת הביטחון להטיל סנקציות על ישראל. דיונים בעניין זה שוב מתנהלים באו"ם.

הרב מאיר בר אילן (ברלין) נולד בשנת 1880 בוולוז'ין. אביו היה הרב נפתלי צבי יהודה ברלין (הנצי"ב) מי שהיה ראש ישיבת וולוז'ין. עד גיל 14 הוא למד בוולוז'ין, בגיל 14 הוא התייתם מאביו, אבל עוד הספיק לספוג ממנו את תורתו והשפעתו, ממנו הוא קיבל את אהבת ארץ ישראל שלו. בהמשך הוא למד אצל הגאון ר' אליעזר גורדון, הרב סולוביצ'יק והרב יחיאל מיכל אפשטיין.

ב-1905, הוא יצג את יהודי אושמינה בקונגרס הציוני ה-7 והצטרף למתנגדים להצעת אוגנדה. בשנת 1912 הוא היה למזכיר "המזרחי" העולמי.

ב-1926 הוא עלה לארץ ישראל והשתקע בירושלים. בשנת 1939 לאחר פרסום הספר הלבן הוא דרש להפסיק את

שיתוף הפעולה עם הממשל הבריטי. הרב פרסם מאות מאמרים על נושאים אקטואליים שונים, מסות על גדולי ישראל ורעיונות על חגי ישראל, ערך את עיתון "הצופה" ואת "האנציקלופדיה התלמודית" היה מיוזמי הקמת המפד"ל. הרב בר-אילן נפטר ב"ט בניסן תש"ט (1949), ונקבר בבית הקברות סנהדריה. על שמו נקראים אוניברסיטת בר-אילן והישוב החקלאי בהרי ירושלים בית-מאיר. עד יומו האחרון היה פעיל בפעילות ציבורית, ושעות ספורות לפני פטירתו עוד נשא בבית העם שבירושלים נאום אחרון על ירושלים, שאין להפרידה מגוף המדינה.

המוציא לאור: מועצת יש"ע

עורך: רוני ארדי **פרסום מודעות:** שיראל בלייכר 052-8903906
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** תקוה דגן, מ. פלדמן
תמונות: מאיר ברכיה מוא"ז שומרון, ניצי אילן וגרשון אלינסון
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

מועצת היישובים היהודיים בית הדפוס 11 גבעת שאול, ירושלים 95477
 ביהודה שומרון וחבל עזה טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il

שלום ילדים יקרים!
עליכם לזהות את הדמות המפורסמת
מעם ישראל ולשלוח את הפתרון
לפקס 02-6516662.
או למייל: ITA@MYESHA.ORG.IL
בהצלחה רבה!
פתרון החידה הקודמת: הרב מאיר בר-אילן.

זהה את הדמות

הקואליציה הגדשה

תיק גב ריו
מעוצב אורטופדי

₪62

מידנית

1.5 ליטר עם כתפיות-רוכסן

₪19

תיק גב קומפאס

מרופד

₪56

תיק גב פנמה
מרופד (אפור-תכלת/אפור-כתום)

₪62

תיק גב שיקגו
(אדום-לבן או כחול-לבן)

₪39

תיק צד

פאוצ' מעוצב איכותי

₪25

תיק שלוקר
1.5 ליטר

₪88

מידנית

1.5 ליטר עם כתפיות
איכותיות במיוחד (בצבעים
כחול/אדום)

₪24

צידנית

מקצועית ואיכותית

₪45

מוקד ארצי להזמנות:
02-6211999 נדב 052-5665052
אחראי/המקשר בשלוח היום

ההכנסות קודש להמשך פעילות ההסברה, המחיר אינו כולל דמי משלוח

לדיווחים ותמונות: dover@yesha.co.il

קול השומרון עושים מוסיקה ביישובי השומרון: מאות מתושבי קדומים ואורחיהם השתתפו השבוע בקונצרט הסיום של בית הספר למוסיקה ביישוב, תחת הכותרת "תוצרת הארץ". המשתתפים זכו לשמוע, בין היתר, את בוגרי השמינית בביצוע מיוחד ברמה גבוהה **4** גם בקרני שומרון נערך השבוע ערב מוסיקלי, על טהרת הנשים - כ-140 זמרות מקהלה, מגיל 8 עד 80, עלו לבמה ושרו בסגנונות מגוונים **5**

עושים עלייה חברים בפמלייתו
המכובדת של נשיא רוסיה

הצטרפו לישראל שלי - www.myisrael.org.il או חפשו אותנו בפייסבוק: myisrael